

K. br. 657/21

U IME CRNE GORE

Osnovni sud u Podgorici, sudija Rade Ćetković, uz učešće zapisničarke Edine Kraje, u krivičnom postupku protiv optuženog M. P., zbog krivičnog djela teška tjelesna povreda iz čl. 151 st. 2 Krivičnog zakonika Crne Gore u sticaju sa krivičnim djelima zlostavljanje iz čl. 166a st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore, protivpravno lišenje slobode iz čl. 162 st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore i krađa iz čl. 239 st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore, nakon javnog glavnog pretresa održanog dana 03.03.2022. godine, u prisustvu državne tužiteljke Jelene Protić, optuženog i njegove braniteljke adv. Ane Božović, dana 07.03.2022. godine izrekao je i objavio,

PRESUDU

1

Optuženi: M. P., JMB 0505971280128, od oca S. i majke B., rođene G., rođen godine u B. P., sa prebivalištem u P. - P. š. bb, državljanin C. G., razumije crnogorski jezik, koji je i njegov jezik, penzioner, razveden, otac dvoje djece, pismen, završio srednju školu, srednjeg imovnog stanja, neosuđivan, protiv kojeg se ne vodi postupak za drugo krivično djelo, u pritvoru po rješenju sudije za istragu Osnovnog suda u Podgorici Kri. br. 387/21 od 11.08.2021. godine koji se računa od 08.08.2021. godine u 16.45 časova.

Kriv je

Što je:

Dana 07. avgusta 2021. godine u Podgorici, svjestan svojih djela čije izvršenje je htio, znajući da su njegova djela zabranjena, u salonu "Ivana", u Mosorskoj ulici, oko 12.00 časova protivpravno zatvorio i držao zatvorenu, te tako protivpravno ograničio slobodu kretanja oštećenoj S. O., na način što je uzeo ključeve od salona "I." i zaključao ulazna vrata od muškog i ženskog salona, a potom je oštećenu izgurao iz muškog salona u ženski, da bi je potom za kosu povukao u odvojenu kancelariju u sklopu ženskog dijela salona, gdje ju je držao zatvorenu sve do 15.00 časova i nije joj dozvolio da napusti označeni prostor iako ga je oštećena molila da je pusti da ide, čime joj je protivpravno ograničio slobodu kretanja, te istog dana prethodno, a i nakon što ju je zatvorio, zlostavljao oštećenu i prema njoj se ponašao na način kojim se vrijeđa ljudsko dostojanstvo, tako što je iz njenog vozila uzeo smeće i pobacao ga po kancelariji u sklopu salona, a onda prišao oštećenoj dok je fenirala mušteriju, te ju je jako udario otvorenim spoljašnjim dijelom dlana u predjelu vrata zbog čega se oštećena osjetila poniženo, da bi je nakon toga, po prethodnom protivpravnom lišenju slobode, zlostavljao i u kancelariji, gdje ju je vrijeđao nazivajući je kurvom, omalovažavajući je tako što ju je pljuvao, čupao za kosu, gazio nogama, udarao pesnicama po glavi i tijelu, udarao glavom u njenu glavu, stavljao joj nož ispod grla, kojom prilikom je oštećena zadobila lake tjelesne povrede u vidu više krvnih podliva u predjelu obje nadlaktice i više krvnih podliva u predjelu oba koljena, a zatim joj je prijetio da će joj se desiti pakao ako ga prijavi policiji, da je sada živa, ali da tada neće biti, ako ga prijavi, da bi je kasnije, iako ga je oštećena molila da pozove pomoć zbog povreda, odvezao do njene zgrade gdje joj je otvorio vrata i uputio riječi: "Vuci se, gubi se, izlazi", i u istom trenutku je rukom odgurnuo kada je izlazila iz vozila, pri čemu je okrivljeni oštećenu i teško tjelesno povrijedio, tako da joj je usljed toga život bio doveden u opasnost, na način što je u kancelariji salona "I." gdje ju je držao zatvorenu i zlostavljao i jako udario nogom u predjelu stomaka, od čega je oštećena zadobila tešku tjelesnu povredu opasnu po život u vidu rascjepa slezine praćenog nakupljanjern krvi u trbušnoj duplji i stanjem šoka zbog gubitka velike količine krvi,

- čime je izvršio krivično djelo teška tjelesna povreda iz čl. 151 st. 2 Krivičnog zakonika Crne Gore u sticaju sa
krivičnim djelima zlostavljanje iz čl. 166a st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore i protivpravno lišenje slobode iz
čl. 162 st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore.

Sud optuženom M. P. na osnovu čl. 4 st. 2, čl. 32, čl. 36, čl. 42 st. 1 i 3 i čl. 48 st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore, prethodno utvrđuje:

- za krivično djelo teška tjelesna povreda iz čl. 151 st. 2 Krivičnog zakonika Crne Gore kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine,
- za krivično djelo zlostavljanje iz čl. 166a st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca,
- za krivično djelo protivpravno lišenje slobode iz čl. 162 st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore kaznu zatvora u trajanju od 30 (trideset) dana.

Sud optuženog M. P. primjenom čl. 48 st. 2 i čl. 51 st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore, te čl. 226, čl. 229 i čl. 37
Zakonika o krivičnom postupku,

OSUĐUJE

Na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 3 (tri) mjeseca, u koju mu se uračunava vrijeme provedeno u pritvoru od 08.08.2021. godine u 16.45 časova, pa nadalje.

Obavezuje se optuženi M. P. da plati na ime troškova krivičnog postupka iznos od 253,50 €, u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom izvršenja, kao i troškove koji se odnose na nagradu braniteljki po službenoj dužnosti o čijoj visini će sud odlučiti posebnim rješenjem shodno čl. 227 st. 2 Zakonika o krivičnom postupku.

Ш

Prema optuženom:

M. P. sa podacima kao u stavu I izreke.

Na osnovu čl. 372 st. 1 tač. 1 Zakonika o krivičnom postupku

ODBIJA SE OPTUŽBA

Kojom je predstavljeno da je:

Dana 07. avgusta 2021. godine u Podgorici, svjestan svog djela čije je izvršenje htio, znajući da je njegovo djelo zabranjeno, drugom oduzeo pokretne stvari, u namjeri da njihovim prisvajanjem sebi pribavi protivpravnu imovinsku korist u iznosu preko 150,00 eura, tako što je 07.08.2021. godine oko 01.00 čas od oštećene S. O. oduzeo i prisvojio mobilni telefon marke "Samsung A1", vrijednosti 148,00 eura, a zatim istog dana oko 12.00 časova i ključeve od vozila marke "Renault Clio", registarskih oznaka ..., vlasništvo oštećene, vrijednosti 1.620,00 eura, koje vozilo je bilo otključano i koje je kasnije stavio u pogon označenim ključem, te ga je odvezao ispred svoje kuće, čime je sebi pribavio korist u vrijednosti oduzetih stvari,

- čime bi izvršio krivično djelo krađa iz čl. 239 st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore.

Troškovi krivičnog postupka u iznosu od 60,50 eura, kao i nužni izdaci optuženog i nagrada braniteljki postavljenoj po službenoj dužnosti u dijelu koji se odnosi na odbijajući dio presude, shodno čl. 230 st. 1 Zakonika o krivičnom postupku, će biti isplaćeni iz posebnog razdjela budžeta za rad sudova, a o njihovoj visini će sud odlučiti posebnim rješenjem shodno čl. 230 st. 5 i 6 Zakonika o krivičnom postupku.

Obrazloženje

Optuženom M. P. je optužnicom Osnovnog državnog tužilaštva u Podgorici Kt. br. 1187/21 od 31.08.2021. godine stavljeno na teret krivično djelo teška tjelesna povreda iz čl. 151 st. 2 Krivičnog zakonika Crne Gore u sticaju sa krivičnim djelima zlostavljanje iz čl. 166a st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore, protivpravno lišenje slobode iz čl. 162 st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore i krađa iz čl. 239 st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore. Državna tužiteljka je na glavnom pretresu odustala od krivičnog gonjenja optuženog u odnosu na krivično djelo krađa iz čl. 239 st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore i u tom pravcu izmijenila činjenični opis dispozitiva optužnice i pravnu kvalifikaciju na način kako je to predstavljeno stavom I izreke presude. U završnoj riječi je ostala pri izmijenjenoj optužnici i predložila sudu da optuženog oglasi krivim i osudi na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od minimum jedne godine i šest mjeseci.

Optuženi je u odbrani datoj u izviđaju u bitnom naveo da oštećenu O. S.poznaje od 2019. godine i da je sa njom bio u emotivnoj vezi poslednjih godinu dana. Poslednjih mjesec dana imali su određene nesporazume i probleme iz razloga što je sumnjao da ga vara. Noć prije predmetnog događaja, oštećena je tražila od njega da dođe za nju kod Vezirovog mosta, što je on i uradio i zatekao je oko 00.15 časova, a to je bio već 07.08.2021. godine, na stepenicama kako leži i spava sa razbacanim stvarima, nakon čega su otišli kod njega kući, gdje su pričali o njegovim sumnjama da ga vara i insistirao je da ona telefon ostavi kod njega kako ne bi obrisala poruke, slike i slično ukoliko postoje u telefonu. Ujutru oko 6 časova je odvezao do njene zgrade na S. a., a kasnije oko 9 časova su se vidjeli, popili kafu i tada mu je oštećena dala šifru od njenog telefona, nakon čega su pošli za njeno vozilo. Rekla mu je da ima zakazanu mušteriju u 11.30 časova u salonu "I.", pa je otišla na posao, a on se vratio kući. Rastali su se negdje oko 10.40 časova, a kada je došao kući otvorio je telefon i već iz prvih poruka shvatio da ga je oštećena varala, jer je u telefonu pronašao poruke, slike i snimke, što ga je jako razljutilo, pa je krenuo prema D.. Prošao je pored salona i primijetio dvije žene kako čekaju, pa im je on otvorio salon budući da je imao ključ kako ne bi čekale na vrućini. Oštećena je prošla kolima pored salona i prvo otišla u pravcu kuće njene drugarice M. M., a potom je ubrzo došla u salon, gdje je i on ostao kako bi razgovarali kada završi sa mušterijama. Nakon što je oštećena završila sa radom, zaključao je njenim ključem od salona ulazna vrata salona, da ne bi dolazile mušterije i da ne bi slušale i gledale eventualno njihovu raspravu. Pitao je da li je svjesna šta radi i ona mu je rekla da će sve da mu prizna te da on to nije zaslužio. Tada su prešli u drugu prostoriju u kojoj se nalazi sto za masiranje, počeli su da razgovaraju, a taj razgovor se ubrzo pretvorio u raspravu, jer ga je oštećena lagala, što je njega jako iznerviralo. Ona je u jednom trenutku podigla nogu i sjela na nju, na sto i tada mu je rekla da je tačno da ga vara, što je njega jako iznerviralo pa je skočio sa stolice i malo jače je gurnuo rukama o njena ramena, usljed čega je ona sa toga stola pala na pločice, nekako na bok. Sto je takođe pao pored nje, kada je počela da kuka i da vrišti, govorila je da nema vazduha i da teško diše. Tražila mu je vodu i kada se malo uspravila da popije vodu on je tada uhvatio svojim rukama za njene uši i svojim čelom je udario o njenu glavu, odnosno njeno čelo. Pitao je zašto je to sve radila i shvata li šta je učinila od njihovih života, govorio joj je da se dozove pameti, a ona je počela da plače i on je

tada, pošto je sjedio na podu do nje, svojom nogom odgurnuo u predjelu njene desne butine i to sa unutrašnje strane. Nakon toga se žalila da i dalje ne može da diše, a odbila je da je odvede u Hitnu pomoć i tražila je samo da je odvede do stana. Odvezao je oštećenu do S. a., gdje je izašao da otvori vrata i pitao je da li može dalje sama, na šta mu je ona potvrdno odgovorila. Odatle je otišao da završava svoje obaveze. Kasnije, oko 20.00 časova, htio je da obiđe oštećenu i zvonio joj je na interfon, ali mu niko nije odgovarao, pa je pozvao njenu sestru. Izrazio je žaljenje što je do ovoga došlo i kaje se što je ovo učinio, ali je bio izrevoltiran ponašanjem oštećene, budući da gaji prema njoj određena osjećanja. Oštećenu nije udario više nijednom. Nije joj prijetio u raspravi, samo joj je govorio da je uništila njihove živote, psovao je, a govorio joj je i neke uvredljive riječi i to: "Kurvetino, šta si dozvolila, droljo šta si sebi dozvolila da spavaš gola po ulici", pljuvao je oštećenu, rekao joj je da će otići na grob njenog oca i sve će mu ispričati šta ona radi i šta je dočekao od nje, te da joj je bolje da ide sama u Moraču, nego da bruka familiju. Koliko se mogao sjetiti njih dvoje su se zadržali u salonu otkako je zaključao otprilike od 12.45 do 13.30-13.40 časova. Toga jutra je popio 2-3 čašice rakije loze. Inače ne pije i nije alkoholičar, pa može biti da su te 2-3 čašice doprinijele njegovom gubitku kontrole prilikom konflikta sa oštećenom. Oštećena je njega prevarila i njega je to jako povrijedilo. Inače je prije devet mjeseci izgubio dijete od 17 godina i sve to na njega zajedno jako loše utiče. Negirao je da je oštećenoj nanio tešku tjelesnu povredu opasnu po život, navodeći da ta povreda nije nastala od njegovih udaraca, nego od pada sa kreveta, i on je tu pored nje, nakon tog pada, bio duže vrijeme i donosio joj vodu i sokove. U toku njihove svađe i prepirke, oštećena je njemu rekla kako on nju ne voli, a ni svoje dijete, što je njega dodatno uzrujalo i izbacilo iz kontrole. Na glavnom pretresu je različito naveo da su prethodne večeri kod njega kući, zbog stanja u kojem je oštećena bila priču o telefonu zanemarili. Sledećeg jutra kada je krenuo prema Doljanima, ispred frizerskog salona je zatekao svjedokinju R. i svojim ključem otključao ženski frizerski salon, dok je druga žena, sa kojom je svjedokinja R. pričala, negodovala i nije htjela da ulazi i čeka, već je otišla. Nakon što je oštećena došla i ušla u frizerski salon bacila je komplet ključeva i od ženskog i od muškog dijela frizerskog salona na sto. Kako je oštećena bila zauzeta feniranjem svjedokinje R., a dobio je poruku da mora da ode do centra grada, odlučio je da uzme njeno vozilo, ali se vratio u salon jer je vidio da u vozilu nema saobraćajne dozvole, a oštećena mu je rekla da istu nije podigla, zbog čega nije uzeo njeno vozilo. U njenom vozilu je pronašao i kesu sa smećem, pa pošto nije želio da je vozi sa sobom, a ispred salona nije bilo kante, on je tu kesu unio sa sobom u salon. Odlučio je da svrati do frizerskog salona koji mu je bio na usput do radionice, jer je toga dana kući, a nakon što je popio kafu sa oštećenom ispred "Palade", pogledao njen telefon koji je otvorio šifrom koju mi je ona dobrovoljno dala i u tom telefonu je našao dokaze o tome da ga je ona varala i da je imala paralelnu vezu. Bio je nervozan jer se osjećao izdanim i povrijeđenim, budući da su se on i oštećena voljeli. Dok je oštećena fenirala svjedokinju R. on je vidio pogled oštećene i zbog tog njegovog stanja i njenog pogleda on je udario. Nakon što je svjedokinja R. izašla, u salon je ušao jedan muškarac, a ušao je na vrata od ženskog salona, pa ga je oštećena kroz unutrašnji prolaz uvela u muški frizerski salon. Kada je to vidio on je uzeo njene ključeve sa stola i otključao muški frizerski salon sa unutrašnje strane. Nakon što je taj muškarac izašao on je sa tim istim ključem koji je ostao u bravi zaključao muški frizerski salon, a nakon što je oštećena počistila, on je potpuno instiktivno zaključao i vrata na koja se ulazi u ženski frizerski salon, kako bi na miru porazgovarali. Tokom njihovog boravka u salonu on je oštećenu namjerno nazivao i nekim pogrdnim imenima. Kada su izašli iz salona i krenuli prema njenom stanu on je više puta pitao da li je potrebno da pozove Hitnu pomoć, a ona je odgovorila da ne treba. Nije tačno da joj je tom prilikom prijetio, jer da je tako bilo ne bi imao razloga da se nakon 19.30 časova, kada je otišao da je vidi, čuje sa članovima njene porodice i intersuje se za njeno zdravlje. Prije nego što je izašla iz njegovog vozila on je primijetio da je iz njene torbe ispao jedan stari telefon koji je ona uzela i rekla mu je da je isti bez SIM kartice. Pojašnjavajući razlike u kazivanju okrivljeni je naveo da ne smatra da su to neke bitne i suštinske razlike i smatra da se njegovi iskazi u suštini poklapaju u bitnim stvarima. Od kako boravi u Istražnom zatvoru sa svom njegovom pokretnom i nepokretnom imovinom raspolaže oštećena, jer joj je to ponudio preko brata koji mu je dolazio u posjetu, a rekao joj je i da će joj oprostiti preljubu i ponudio joj je sklapanje braka kad izađe iz zatvora. Tokom ranijeg života između njega i oštećene nije bilo fizičkog nasilja. Do nesuglasica

između njih i statusa njihove veze je počelo da dolazi tri mjeseca prije predmetnog događaja, jer je oštećena bila zahtjevna u smislu stalnog kontakta, a on je bio posvećen ćerki i njenom zdravstvenom stanju, pa je pokušao da stavi do znanja oštećenoj da ne može biti sve podređenjo njoj. Iako je oštećena živjela kod njega i iako je planirao da joj ponudi brak nakon 31.10.2020. godine, njemu je 12.10.2020. godine iznenada preminuo sin, pa je zbog svog crnogorskog vaspitanja smatrao da nije prikladno da se oženi makar dok ne prođe godinu dana, a zbog toga što mu je u kuću dolazila rodbina, oštećena je morala napustiti njegovu kuću iako su i pored toga većinu vremena provodili zajedno. Veče prije predmetnog događaja je oštećenoj tražio šifru od telefona, ali ona nije željela da mu je saopšti. Htio je sa vozilom oštećene da ode do centra grada, ali je vidio da u njemu nema saobraćajne, pa se sa smećem koje je pronašao u vozilu vratio u salon i pitao oštećenu gdje joj je saobraćajna, a kad mu je ona rekla da je nije preuzela, već da u vozilu postoji polisa osiguranja, on je odustao od svoje obaveze, jer nije htio da vozi tuđe vozilo na polisu, a nije htio da ide po svoje vozilo iza zgrade. U završnoj riječi izrazio je kajanje i uputio izvinjenje oštećenoj zbog svega što se desilo. Patrijahalno je odgojen, a i crnogorski je da kao muškarac preduzme malo više odgovornosti. Zato je od oštećene tražio njen telefon. Slike u telefonu oštećene i njegova sadržina, ali i pominjanje njegove djece u negativnom kontekstu su poremetili njegovo psihičko stanje. Reagovao je pod uticajem ljutnje i bijesa, a dao je riječ da se ništa slično više neće ponoviti.

Braniteljka optuženog, adv. Ana Božović, je u završnoj riječi predložila sudu da uzimajući u obzir sve činjenice izrekne optuženom minimalnu visinu kazne primjenom instituta ublažavanja kazne.

Sud je u dokaznom postupku saslušao svjedokinju oštećenu O. St. i svjedokinje M. M. i D. R., vještakinju medicinske struke dr Ivanu Čurović koja je prethodno pročitala svoj pisani nalaz i mišljenje od 26.08.2021. godine i vještakinju iz oblasti psihijatrije dr Ljiljanu Vučeljić koja je prethodno pročitala svoj pisani nalaz i mišljnje od 14.01.2022. godine, pročitao potvrdu o ulaženju u stan i druge prostorije Uprave policije CB Podgorica Ku. br. 806/21 od 08.08.2021. godine, potvrdu o privremeno oduzetim predmetima Uprave policije CB Podgorica Ku. br. 806/21 od 08.08.2021. godine, dvije službene zabilješke Upave policije CB Podgorica -Odjeljenja kriminalističke policije - Stanice kriminalističke policije za krim. tehniku Ku. br. 806/21 od 08.08.2021. godine sačinjene od strane policijskih službenika Ljubiše Dragojevića i Đorđa Papića, potvrdu o vraćanju privremeno oduzetih predmeta Uprave policije CB Podgorica Ku. br. 806/21 od 16.08.2021. godine, otpusnu listu se epikrizom KC CG br. 16665/2021 od 14.08.2021. godine, izvještaj o patološko histološkom nalazu KC CG br. 10916/2021 od 14.08.2021. godine, uvjerenje KC CG - Urgentnog centra br. 03/01-21492/1 od 29.07.2021. godine, izvještaj ljekara specijaliste - hirurga KC CG broj protokola 14925 od 07.08.2021. godine i akt CB Podgorica Ku. br. 806/21 od 24.02.2022. godine sa prilozima, na saglasan predlog stranaka pročitao nalaz i mišljenje vještaka ekonomsko-finansijske struke Nemanje Dragovića od 24.08.2021. godine, izvršio uvid u dokumentaciju Uprave policije CB Podgorica br. 14-03-4-1287/1214 od 08.08.2021. godine i br. 14-03-4-1285/1209 od 08.08.2021. godine, te pročitao izvod iz registra kaznenih evidencija Ministarstva pravde, ljudskih i manjinskih prava KE 1486/2021 od 04.10.2021. godine.

Svjedokinja oštećena O. S. je u iskazu datom u izviđaju u bitnom navela da je sa optuženim M. P. bila u emotivnoj vezi sve do 10-15 dana prije predmetnog događaja, kada su se posvađali, ali su i nakon toga bili u kontaktu. Noć prije predmetnog događaja su se posvađali i optuženi joj je oduzeo telefon. Sjutradan je došao za nju da popiju kafu, odbio je da joj vrati telefon i zahtijevao da mu da šifru, pa mu je ona dala šifru, sve u namjeri da bi joj vratio telefon nakon toga. Oko 11.00 časova je imala zakazanu mušteriju u frizerskom salonu "I." koji se nalazi u Mosorskoj ulici u naselju Doljani. Pošla je prema frizerskom salonu kako bi završila posao, a prije toga je svratila do prijateljice Mi. M.. Kada je došla u salon, tamo se već nalazila mušterija, a vidjela je da je unutra i optuženi, koji je otključao salon, budući da i on ima ključ od salona, a djelovalo joj je da je ljut. Počela je da fenira mušteriju, a on je otišao do njenih kola i uzeo kesu sa smećem, koje je rasuo po kancelariji. Dok je fenirala mušteriju, optuženi joj je prišao sa leđa i udario je spoljašnjim dijelom dlana ruke u predjelu vrata sa zadnje strane. Njoj je glava malo pošla unaprijed i bilo je sramota od mušterije, pa joj se izvinila zbog

toga. Prije nego što je udario, optuženi je sam otvorio njenu torbu i iz nje bez njenog odobrenja uzeo ključeve od njenih kola i od salona i tražio joj je saobraćajnu, na što mu je rekla da je još nije podigla, ali da ima polisu u autu. Nastavila je da radi, a u muški dio salona je došla mušterija, za koje vrijeme je optuženi bio u i ispred salona. Kada je ta mušterija izašla optuženi je odmah zaključao prvo vrata od muškog salona, a potom je nju odgurnuo u ženski dio salona, gdje je zaključao vrata i od tog dijela salona, a onda je uhvatio za kosu i ugurao u kancelariju, gdje je započelo tri sata mučenja. On je nju u kancelariji, koja je ujedno i prostorija za depilaciju, mučio, zlostavijao i tukao od 12.00 do 15.00 časova. Odmah pošto je za kosu ugurao u ovu kancelariju, ona se naslonila na sto za masažu, a on je prišao stolu, podigao ga rukama i prevrnuo je sa stola na pod. Pala je na pod i on joj više nije dao da ustane. Udarao je na svaki mogući način, vrijeđao, omalovažavao, prijetio, gazio je nogama, udarao nogama po glavi i tijelu, stavijao joj je nož ispod grla, udarao je pesnicama po glavi i tijelu, pljuvao je. Takođe, čupao je za kosu i vrijeđao je govoreći joj da je kurva i da bruka roditelje. U jednom trenutku je tako jako udario nogom da je nešto puklo, što su oboje čuli i tada je rekao: "Polomio sam ti rebro". Molila ga je da je pusti i da će se sama ubiti ako on želi da nje nema, samo da je ne muči više. Nastavio je da je udara pesnicama i nogama, čak nije htio ni da joj pomogne da izađe iz salona. Kada je završio sa fizičkim nasiljem prema njoj jedva je izašla iz salona koji je on prethodno otključao. Zaprijetio joj je da će joj se, ako ga prijavi policiji, desiti pakao i da je sada živa, ali da živa biti neće ako ga prijavi. Molila ga je da je poveze u Hitnu, da je ne ostavlja kod stana samu, jer nije imala svoj telefon, ali on ni to nije htio da učini, već je odvezao do zgrade u kojoj stanuje, gdje joj je otvorio vrata i rekao joj da se vuče, da izađe, da se gubi, a kada je krenula da izlazi, on je rukom odgurnuo. Prišla je zgradi, pri čemu nije mogla da hoda od bolova, pa je bauljala do samog ulaza i popela se liftom do stana. Onda je uzela jedan stari telefon u koji nije bilo kartice, pa je preko interneta instalirala Instagram i kontaktirala drugaricu M. M. koja je već bila u Nikšiću i napisala joj je šta joj se desilo. M. M. je pozvala svoje prve komšije N. i R. Đ., pa je R. došao kod nje možda oko 16.30 časova i pozvao Hitnu i policiju, a u Urgentnom centru su je operisali, jer je bila životno ugrožena. Optuženog je sve vrijeme dok je udarao, vrijeđao i omalovažavao, molila da je pusti da ide, ali joj on to nije dozvolio, već je nastavio da je udara. Optuženi je udarao glavom u njenu glavu i onda je njenom glavom udarao u pločice i u zid, udarao je i pesnicama i nogama. Pljuvao je, šamarao, upućivao joj razne uvredljive riječi, a sve to zbog ljubomore, jer je u telefonu vidio njene fotografije sa drugim momkom. Na glavnom pretresu je različito navela da je optuženi zajedno sa stolom na koji je sjedjela prevrnuo na pod i da je odmah u tom trenutku kada je pala osjetila jak bol u predjelu ispod rebara i osjetila je da je nešto puklo i mislila je da joj je puklo rebro. Nije u tom trenutku tražila od optuženog da pozove pomoć, već je to tražila tek kada su krenuli, odnosno tražila je da je odveze u Hitnu, ali on to nije htio da učini. Kada je krenuo da je vozi kući, gdje je stigla oko 15.15 časova, a od posla do kuće joj uobičajeno treba petnaestak minuta, oni su se za vrijeme te vožnje svađali i on joj je govorio razne stvari, ali se nije mogla sjetiti šta joj je sve govorio. Nije se mogla sjetiti ni svih detalja njihovog razgovora u salonu jer je trpjela veliki bol. Pojašnjavajući razlike u iskazima navela je da je u iskazu kod državne tužiteljke bila mnogo detaljnija i ispričala je i neke stvari koje na glavnom pretresu nije pominjala. Kod državne tužiteljke je ispričala samo istinu i ispričala je samo kako se događaj zaista dogodio, te da joj je teško da priča o tim detaljima, iako se svih tih detalja sjeća. Kada zna da je optuženi završio u pritvoru, teško joj je da pominje te detalje i to je razlog zbog kojeg se njeni iskazi razlikuju. I ranije je znalo da se desi da se ona i optuženi posvađaju, ali nikad nije bila ovako povrijeđena da joj je zdravlje bilo dovedeno u pitanje, a dešavalo se da zadobije povrede u vidu masnice ispod oka. Za vrijeme dok je optuženi u pritvoru su je posjećivala njegova braća i prenijeli su joj poruke od optuženog da se brine o njegovoj imovini dok je on u pritvoru i da on nju voli, a da je sve što se desilo posljedica njegovog afekta. Nakon toga se preselila u kuću optuženog. Nije bila u paralelnoj vezi sa drugim muškarcem dok je bila sa optuženim. Predmetnog jutra dok su sjedjeli u kafiću, optuženi nije konzumirao alkohol, a kada je došao u salon nije joj djelovalo da je pod uticajem alkohola, već je bio mnogo ljut. Sa stola je pala unazad, jer je optuženi na taj način prevrnuo sto na kojem je sjedjela. Leđima je pala i udarila u pločice, a odmah nakon toga je počelo da joj bude loše. Dok je ležala na podu optuženi je nastavio da joj zadaje udarce, između ostalog i nogom u predjelu stomaka. Ona je optuženom rekla da on ne voli svoju djecu kako bi ga iznervirala,

a zbog neke njihove svađe. Tokom vožnje od salona prema Starom aerodromu optuženi joj je tražio da ga ne prijavljuje policiji. Nije se pridružila krivičnom gonjenju i nije postavila imovinskopravni zahtjev. U završnoj riječi je navela da smatra da je i ona u neku ruku kriva zbog ovoga što se dogodilo i da je riječima koje je izgovorila doprinijela da dođe do ovog događaja. Istakla je da nema strah od optuženog i da na osnovu onoga koliko ga poznaje smatra i misli da on više nikada ne bi ponovio slično ponašanje.

Svjedokinja D. R. je u iskazu datom u izviđaju i na glavnom pretresu saglasno u bitnom navela da je dana 07.08.2021. godine imala zakazano feniranje kod oštećene O. S., koju do toga dana nije poznavala. Došla je ispred salona "I." u 11.00 časova, pa joj je optuženi otvorio salon i ona je ušla da sačeka frizerku. Ubrzo je došla oštećena koja joj je oprala kosu, a zatim je počela da je fenira i u jednom trenutku optuženi M. P. je prišao oštećenoj sa leđa i udario je prilično jako u predjelu vrata sa zadnje strane, od čega se oštećena izbezumila i bilo joj je neprijatno. Nakon feniranja platila je tu uslugu i otišla i ne zna šta se dalje dešavalo, a optuženi je ostao u salonu. Optuženi je udario oštećenu u vrat sa zadnje strane i to spoljašnjim dijelom otvorenog dlana i to jako od čega se oštećena ukočila i šokirala. Optuženi nije ništa rekao prije nego što je udario oštećenu, a bio je tu sve vrijeme, s tim što je više puta ulazio i izlazio iz salona. Na glavnom pretresu je pojasnila da je vrlo kratko ostala u frizerskom salonu, a nakon što je optuženi udario oštećenu bilo joj je neprijatno i jedva je čekala da izađe iz salona. Optuženi, koji joj je otvorio salon, je došao negdje oko 11.10 časova, pa je ona ušla u salon i sačekala frizerku. Tom prilikom nije razgovarala sa bilo kim, niti je primijetila da je osim nje bilo ko drugi čekao frizerku. Oštećena je došla nešto malo ispred 11.30 časova i čim je ušla odmah je počela da joj pravi frizuru, a njen boravak u salonu je trajao veoma kratko, možda 10 do 15 minuta.

Svjedokinja M. M. je u iskazu datom u izviđaju i na glavnom pretresu saglasno u bitnom je navela da poznaje oštećenu O. S. nekoliko godina unazad i da su prijateljice. Optuženog M. P. poznaje isto toliko, ali se sa njim nikada nije družila. Zna da su oštećena i optuženi bili u vezi neko vrijeme, ali sa prekidima, te da u vrijeme predmetnog događaja nisu bili u vezi. Predmetnog dana ona je otišla u Nikšić, a prethodno se vidjela sa oštećenom, koja je nakon toga otišla u salon gdje je imala zakazanu mušteriju i tom prilikom joj je oštećena saopštila da joj je optuženi oduzeo telefon. U popodnevnim časovima je oštećena kontaktirala preko Instagrama i rekla joj da je pretukao optuženi, da je povrijeđena, da leži, da ne može da se pomjera, niti da priča. Pozvala je svoje komšije Đ., tačnije R. Đ. i zamolila ga da pođe kod oštećene da joj pomogne, što je on i učinio. Zna da ovo nije prvi put da optuženi tuče oštećenu, jer je prethodno dva puta vidjela da je oštećenoj bilo povrijeđeno oko, a tada joj je rekla da joj je te povrede nanio optuženi. Na glavnom pretresu je navela da ne može da opredijeli vrijeme kada je pozvala oštećena, osim da je to bilo popodne. Oštećena je toga dana kod nje došla nešto poslije 11.00 časova, a to zna jer je njeno radno vrijeme od 12.00 časova, a toga dana je u 11.00 časova čekala mušterija u salonu. U telefonu ima poruku koju je poslala N. Đ. koja je supruga R. Đ., i to u 16.39 časova u kojoj je obavijestila da joj se R. u tom trenutku javio i da je stigao ispred zgrade, a ona mu je objasnila gdje je tačno stan oštećene. Takođe, ima i poruku u kojoj je N. Đ. obavještava da je R. došao kući u 18.56 časova i da joj je tada saopštio da je dolazila i policija i da su oštećenu iznijeli iz stana na stolici.

Iz potvrde o ulaženju u stan i druge prostorije Uprave policije CB Podgorica Ku. br. 806/21 od 08.08.2021. godine, proizilazi da su službenici policije CB Podgorica dana 08.08.2021. godine u 19.00 časova, izvršili ulazak u stan i druge prostorije M. P., i da su tom prilikom od njega privremeno oduzeli mobilni telefon marke "Samsung" bijele boje sa polomljenim displejom, Imei1 231479595681462/01 i Imei2 – 355765355681460/01 vlasništvo O. S., koji je pronađen na stolu u dnevnoj sobi, dva ključa sa priveskom vlasništvo O.S., od frizerskog salona "Ivana" a koji su takođe pronađeni na stolu u dnevnoj sobi.

Iz potvrde o privremeno oduzetim predmetima Uprave policije CB Podgorica Ku. br. 806/21 od 08.08.2021. godine, proizilazi da je od M. P. privremeno oduzeto PMV marke "Renault Clio" bijele boje registarske oznake PG EH 397 vlasništvo O. S. sa ključem od istog na kojem se nalazi privezak narandžaste boje, mobilni telefon marke "Samsung A 12" bijele boje s polomljenim displejom Imei1 231479595681462/01 i Imei2

355765355681460/01, SN: R58R31L34 SD vlasništvo O. S. i dva ključa od frizersko – kozmetičkog salona "I." u vlasništvu O. S..

Iz službene zabilješke Uprave policije CB Podgorica Ku. br. 806/21 od 08.08.2021. godine, koja je sačinjena od strane policijskog službenika Ljubiše Dragojevića, proizilazi da su dana 08.08.2021. godine u 19.30 časova, policijski službenici u dvorištu porodične kuće M. P., koja se nalazi u naselju P. š. Z. u P., zatekli parkirano vozilo marke "Renault Clio", registarske oznake PG FH 397, vlasništvo O. S.. Izvršen je i pregled spratnog dijela kuće gdje su u dnevnoj sobi zatekli mobilni telefon marke "Samsung" i kijučeve od frizerskog salona "I.", koji su sa lica mjesta izuzeti, o čemu je sačinjen fotoelaborat.

U dokumentaciji Uprave policije CB Podgorica br. 14-03-4-1287/1214 od 08.08.2021. godine, je na 17 fotografija prikazan bliži izgled lica mjesta gdje je zatečeno vozilo oštećene, marke "Renault Clio", oštećenja na vozilu, predmeti koji su u njemu pronađeni, bliži izgled unutrašnjosti kuće optuženog i pronađenih predmeta.

Iz službene zabilješke Uprave policije CB Podgorica - Odjeljenja bezbjednosti kriminalističke policije - Stanice kriminalističke policije za krim. tehniku Ku. br. 806/21 od 08.08.2021. godine, sačinjene od strane policijskog službenika Đorđa Papića, povodom preduzetih mjera i radnji u vezi povređivanja O. S. u frizerskom salonu "I." koji je lociran u Ul. Mosorska br. 19 u Podgorici, proizilazi da je dana 07.08.2021. godine u 18.30 časova Stanicu policije za poslove dežurstva CB Podgorica obavijestilo medicinsko osoblje UB KC CG da je dovezeno lice O. S. (1983. g.) sa povredom koju je zadobila na radnom mjestu u frizerskom salonu "I.". Dana 08.08.2021. godine u 09.00 časova policijski službenici su izvršili pregled lica mjesta, kojim pregledom je konstatovano da je to prostorija dijela ženskog frizerskog salona sa namjenskim mobilijarom. Iza ove prostorije nalazi se jedna manja prostorija. Pregledom te prostorije na centralnom dijelu nalazi se metalni sto za <u>masazu. Sa</u> lijeve strane od ulaza u ovu prostoriju nalazi se stolica crne boje. Ispod ove stolice na podu nalaze se tri PVC kese sa ambalažom i ostacima hrane. Lice mjesta je fotografisano.

U dokumentaciji UP CB Podgorica br. 14-03-4-1285/1209 od 08.08.2021. godine, sačinjenoj povodom fotografisanja lica mjesta povređivanja O. S. u frizerskom salonu "I.", je na 14 fotografija prikazan bliži izgled unutrašnjosti frizerskog salona i prostorije za masažu.

Iz potvrde o vraćanju privremeno oduzetih predmeta Uprave policije Ku br. 806/21 od 16.08.2021.godine, proizilazi da su O. S. vraćene privremeno oduzete stvari i to: vozilo marke "Renault Clio" bijele boje registarske oznake PG EH 397, sa ključem od istog na kojem se nalazi privezak narandžaste boje, mobilni telefon marke "Samsung A 12" bijele boje s polomljenim displejom Imei1 231479595681462/01 i Imei2 355765355681460/01, SN: R58R31L34 SD i dva ključa od frizersko–kozmetičkog salona "I.".

Iz medicinske dokumentacije na ime oštećene O. S. i to: otpusne liste se epikrizom KC CG br. 16665/2021 od 14.08.2021. godine, izvještaja o patološko histološkom nalazu KC CG br. 10916/2021 od 14.08.2021. godine, uvjerenja KC CG - Urgentnog centra br. 03/01-21492/1 od 29.07.2021. godine i izvještaja ljekara specijaliste - hirurga KC CG broj protokola 14925 od 07.08.2021. godine, proizilazi da je oštećena dana 07.08.2021. godine primljena u navedenu zdravstvenu ustanovu preko Urgentnog centra, zbog povreda zadobijenih udarcima u predjelu glave i tijela od strane poznate muške osobe, da je operisana i da je bila na bolničkom liječenju. Dijagnoze su date na latinskom jeziku.

Iz nalaza i mišljenja sudske vještakinje medicinske struke dr Ivane Čurović od 26.08.2021. godine, koji je dat na osnovu medicinske dokumentacije oštećene, proizilazi da je O. St. od 08. do 14. avgusta 2021. godine od strane ljekara KC CG u Podgorici bolnički liječena, kojom prilikom je kod nje ustanovljeno sledeće: a. rascjep slezine praćen nakupljanjem krvi u trbušnoj duplji i stanjem šoka zbog gubitka velike količine krvi, b. krvni podlivi (više) u predjelu obje nadlaktice i c. krvni podlivi (više) u predjelu oba koljena. Navedene povrede

posljedica su dejstva tupine mehaničke sile i iste su mogle nastati: povreda pod "a" usljed jednokratnog direktnog dejstva aktivno zamahnutog mehaničkog oruđa - udarca, moguće nogom ili za to nekim drugim pogodnim oruđem, s tim što se ne može iskijučiti mogućnost da je navedena povreda mogla nastati i mehanizmom pada sa stola za masažu i udara o neki istureni dio tvrde podloge, ukoliko je takva okolnost postojala; povrede pod "b" i "c" usljed višekratnog direktnog dejstva aktivno zamahnutog mehaničkog oruđa - više udaraca, moguće pesnicom, nogom, ili za to nekim drugim pogodnim oruđem. Neka od povreda pod "b" i "c" je mogla nastati i mehanizmom pada i udara tim djelovima tijela o tvrdu podlogu. U vrijeme nanošenja zadobijene povrede se kvalifikuju kao kvalifikovana (osobito) teška tjelesna povreda, odnosno teška tjelesna povreda opasna po život, koja neposredna opsanost po život je otklonjena blagovremenom ljekarskom intervencijom (povreda pod "a" se pojedinačno kvalifikuje kao osobito teška tjelesna povreda, a povrede pod "b" i "c" se kvalifikuju kao lake tjelesne povrede).

Izjašnjavajući se na glavnom pretresu vještakinja medicinske struke dr Ivana Čurović je navela da povreda opisana pod tačkom "a" nalaza i mišjlenja nije mogla nastati padom sa stola za masažu i udarom tog dijela tijela o torbu koja se nalazila na tvrdoj podlozi. Navedena povreda mogla je nastati mehanizmom pada sa stola za masažu samo ukoliko je na podlozi postojao neki istureni dio iste, a ista nije mogla nastati prostim padom sa stola za masažu o tvrdu podlogu, parket, pločice i dr. U konkretnom slučaju povreda u vidu raspcjepa slezine kod O. St. je dovela do toga da se ista ucijelo odstrani hiruškim zahvatom. U slučaju da nije bilo hiruške intervencije došlo bi do iskrvarenja koje bi dovelo do nastanka smrtnog ishoda. U pitanju je bila konkretna opasnost po život. Povrede opisane pod "b" i "c" su u medicinskoj dokumentaciji opisane kao povrede svježe prirode, te su u skladu sa tim mogle nastati do oko tri dana unazad u odnosu na vrijeme njihovog ustanovaljavanja dana 07.08.2021. godine, sve to ukoliko su postojale druge okolnosti povređivanja iste osobe. Nakon što je izvršila uvid u fotoelaborat unutrašnjosti objekta, vještakinja je navela da povreda opisana pod tačkom "a" nije mogla nastati mehanizmom pada sa stola za masažu koji se vidi na fotografijama i udara tim dijelom tijela o policu koja postoji u neposrednoj blizini stola na zidu kao ni o ivicu zida. Povreda opisana pod tačkom "a" nije mogla nastati na način da dok osoba pada sa stola isti pada "za njom" na nju - u predjelu trbušnog zida, jer bi u tom slučaju povrede spolja na koži kod te osobe potpuno drugačije izgledale. Vrlo je tipično sudskomedicinski da ovakva vrsta povreda - rascjep sleznine, opisan kao u medicinskoj dokumentaciji o pregledu oštećene nastaje direktnim dejstvom sile - udarcem. Vještakinja je ukazala sudu da je u nekom vremenskom intervalu od dvadesetak dana prije glavnog pretresa dobila telefonski poziv sa nepoznatog broja, a nije zabilježila o kom broju telefona se radi i u razgovoru joj se predstavio neki nepoznat muški glas kao brat izvjesnog M. P. i rekao joj da je ona vještačila u predmetnu njegovog brata i pominjao joj je slezinu. Iznio joj je vrlo čudan zahtjev pitajući je da li bi ona na neki način mogla da pomogne njegovom bratu i da promijeni svoj nalaz i mišljenje iz razloga što se on nalazi u zatvoru, a pomirio se sa suprugom. Vrlo brzo ga je prekinula i saopštila mu da može da iznese samo objektivno mišljenje, pa se on čudio zašto neće da mu izađe u susret. Spremajući se za odbranu nalaza i mišljenja na glavnom pretresu povezala je ove stvari i shvatila je da se radi o ovom slučaju, pa je smatrala da je neophodno da o tome obavijesti sud.

Iz psihijatrijskog nalaza i mišljenja vještakinje dr Ljiljane Vučeljić od 14.01.2022. godine, koji je dat na osnovu uvida u sudsku dokumentaciju, uvida u medicinsku dokumentaciju na ime optuženog u UIKS-u i neposrednog psihijatrijskog pregleda optuženog, proizilazi da je optuženi M. P. osoba prosječnih intelektualnih sposobnosti, koja ne pokazuje simptome i znakove trajnog duševnog oboljenja, niti težeg duševnog poremećaja. Imajući u vidu okolnosti u trenutku odigravanja predmetnog događaja, uzimajući u obzir emocionalnu napetost optuženog prije tog događaja, vrijeđanje od strane oštećene je kod optuženog izazvalo afektivnu razdraženost srednjeg stepena. Ova afektivna razdraženost kod optuženog odgovara fiziološkom afektu bijesa, koji nije imao značajan uticaj na njegovo stanje svijesti, intelektualne funkcije mišljenja i rasuđivanja, kao ni na voljne funkcije i odlučivanje. S obzirom na to da je kod optuženog u vrijeme izvršenja djela došlo do ispoljavanja fiziološkog afekta bijesa, ne može se govoriti o postojanju privremene

duševne poremećenosti. U tim okolnostima, sposobnost optuženog da shvati značaj svoga djela i da upravlja svojim postupcima bila je smanjena, ali ne bitno.

Izjašnjavajući se na glavnom pretresu vještakinja dr Ljiljana Vučeljić je navela da pojam fiziološkog afekta bijesa srednjeg stepena ne može da odgovara "pomračenosti uma" odnosno medicinski privremenoj duševnoj poremećenosti, čemu odgovara pojam patološke razdraženosti koja je kvalitativno i kvantitativno različita od fiziološke razdraženosti. Svaka afektivna razdraženost koja je iznad lakog stepena dovodi do narušavanja psihičkih funkcija, ali u različitom stepenu, tako da kod optužeog nije evidentirano da su stanje njegove svijesti, intelektualne funkcije, mišljenje i rasuđivanje, kao ni voljne funkcije, bile značajno poremećene da bi njegova sposobnost da shvati značaj svoga djela i da upravlja svojim postupcima bila bitno smanjena ili isključena.

Iz nalaza i mišljenja vještaka ekonomsko – finansijske struke Nemanje Dragovića od 27.08.2021. godine, proizilazi da vrijednost mobilnog telefona marke "Samsung A12", na dan 07.08.2021. godine iznosi 148,40 eura, a vrijednost vozila marke "Renault Clio" 2011. godište, dizel 1.5, iznosi 1.620,00 eura.

Iz akta CB Podgorica Ku. br. 806/21 od 24.02.2022. godine sa prilozima, proizilazi da su se policijski službenici CB Podgorica, Stanice kriminalističke policije za suzbijanje krvnih delikata i nasilja u porodici, obratili pismenim zahtjevom Odjeljenju za telekomunikacione i elektronske tehnologije kako bi im dostavili video nadzor koji je instaliran na Bulevaru Vilija Branta za dan 07.08.2021. godine, te da su od istih obaviješteni da je na osnovu nalaza Agencije za zaštitu ličnih podataka pristup sistemu video nadzora javnih površina onemogućen, budući da je radna stanica za eksportovanje i pripremu dokaznog materijala isključena.

Nakon savjesne ocjene svakog dokaza pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima, dovodeći ih u vezu sa odbranom optuženog, sud je nesumnjivo utvrdio da je optuženi dana 07. avgusta 2021. godine u Podgorici, u salonu "Ivana", u Mosorskoj ulici, oko 12.00 časova protivpravno zatvorio i držao zatvorenu, te tako protivpravno ograničio slobodu kretanja oštećenoj O. S., na način što je uzeo ključeve od salona "I." i zaključao ulazna vrata od muškog i ženskog salona, a potom je oštećenu izgurao iz muškog salona u ženski, da bi je potom za kosu povukao u odvojenu kancelariju u sklopu ženskog dijela salona, gdje ju je držao zatvorenu sve do 15.00 časova i nije joj dozvolio da napusti označeni prostor iako ga je oštećena molila da je pusti da ide, čime joj je protivpravno ograničio slobodu kretanja, te istog dana prethodno, a i nakon što ju je zatvorio, zlostavljao oštećenu i prema njoj se ponašao na način kojim se vrijeđa ljudsko dostojanstvo, tako što je iz njenog vozila uzeo smeće i pobacao ga po kancelariji u sklopu salona, a onda prišao oštećenoj dok je fenirala mušteriju, te ju je jako udario otvorenim spoljašnjim dijelom dlana u predjelu vrata zbog čega se oštećena osjetila poniženo, da bi je nakon toga, po prethodnom protivpravnom lišenju slobode, zlostavljao i u kancelariji, gdje ju je vrijeđao nazivajući je kurvom, omalovažavajući je tako što ju je pljuvao, čupao za kosu, gazio nogama, udarao pesnicama po glavi i tijelu, udarao glavom u njenu glavu, stavljao joj nož ispod grla, kojom prilikom je oštećena zadobila lake tjelesne povrede u vidu više krvnih podliva u predjelu obje nadlaktice i više krvnih podliva u predjelu oba koljena, a zatim joj je prijetio da će joj se desiti pakao ako ga prijavi policiji, da je sada živa, ali da tada neće biti, ako ga prijavi, da bi je kasnije, iako ga je oštećena molila da pozove pomoć zbog povreda, odvezao do njene zgrade gdje joj je otvorio vrata i uputio riječi: "Vuci se, gubi se, izlazi", i u istom trenutku je rukom odgurnuo kada je izlazila iz vozila, pri čemu je okrivljeni oštećenu i teško tjelesno povrijedio, tako da joj je usljed toga život bio doveden u opasnost, na način što je u kancelariji salona "." gdje ju je držao zatvorenu i zlostavljao i jako udario nogom u predjelu stomaka, od čega je oštećena zadobila tešku tjelesnu povredu opasnu po život u vidu rascjepa slezine praćenog nakupljanjern krvi u trbušnoj duplji i stanjem šoka zbog gubitka velike količine krvi.

Činjenično stanje iz stava I izreke presude je utvrđeno iz iskaza svjedokinje oštećene O. S., datog u izviđaju, u kojem je navela da je dana 07.08.2021. godine, oko 11.00 časova imala zakazanu mušteriju u frizerskom salonu "I." koji se nalazi u Mosorskoj ulici u naselju Doljani, a prije nego što je došla u salon, svratila je do

prijateljice M. M.. Kada je došla u salon, tamo se već nalazila mušterija, a vidjela je da je unutra i optuženi M. P., koji je otključao salon, budući da i on ima ključ od salona, a djelovalo joj je da je ljut. Počela je da fenira mušteriju, a optuženi je otišao do njenih kola i uzeo kesu sa smećem, koje je potom rasuo po kancelariji. Dok je fenirala mušteriju, optuženi joj je prišao sa leđa i udario je spoljašnjim dijelom dlana ruke u predjelu vrata sa zadnje strane. Njoj je glava malo pošla unaprijed i bilo je sramota od mušterije, pa joj se izvinila zbog toga. Kada su mušterije izašle optuženi je odmah zaključao prvo vrata od muškog salona, a potom je nju odgurnuo u ženski dio salona, gdje je zaključao vrata i od tog dijela salona, a onda je uhvatio za kosu i ugurao u kancelariju, gdje započeo tri sata mučenja. On je nju u kancelariji, koja je ujedno i prostorija za depilaciju, mučio, zlostavijao i tukao od 12.00 do 15.00 časova. Odmah pošto je za kosu ugurao u ovu kancelariju, ona se naslonila na sto za masažu, a on je prišao stolu, podigao ga rukama i prevrnuo je sa stola na pod. Pala je na pod i on joj više nije dao da ustane. Udarao je na svaki mogući način, vrijeđao, omalovažavao, prijetio, gazio je nogama, udarao nogama po glavi i tijelu, stavijao joj je nož ispod grla, udarao je pesnicama po glavi i tijelu, pljuvao je. Takođe, čupao je za kosu i vrijeđao je govoreći joj da je kurva i da bruka roditelje. U jednom trenutku je tako jako udario nogom da je nešto puklo, što su oboje čuli i tada je rekao: "Polomio sam ti rebro". Molila ga je da je pusti i da će se sama ubiti ako on želi da nje nema, samo da je ne muči više. Nastavio je da je udara pesnicama i nogama, čak nije htio ni da joj pomogne da izađe iz salona. Kada je završio sa fizičkim nasiljem prema njoj jedva je izašla iz salona koji je on prethodno otključao. Zaprijetio joj je da će joj se, ako ga prijavi policiji, desiti pakao i da je sada živa, ali da živa biti neće ako ga prijavi. Molila ga je da je poveze u Hitnu, da je ne ostavlja kod stana samu, jer nije imala svoj telefon, ali on ni to nije htio da učini, već je odvezao do zgrade u kojoj stanuje, gdje joj je otvorio vrata i rekao joj da se vuče, da izađe, da se gubi, a kada je krenula da izlazi, on je rukom odgurnuo. Prišla je zgradi, pri čemu nije mogla da hoda od bolova, pa je bauljala do samog ulaza i popela se Iiftom do stana. Onda je uzela jedan stari telefon u koji nije bilo kartice, pa je preko interneta instalirala Instagram i kontaktirala drugaricu M. M. koja je već bila u Nikšiću i napisala joj je šta joj se desilo. M. M. je pozvala svoje prve komšije N. i R. Đ., pa je R. došao kod nje možda oko 16.30 časova i pozvao Hitnu i policiju, a u Urgentnom centru su je operisali, jer je bila životno ugrožena. Optuženog je sve vrijeme dok je udarao, vrijeđao i omalovažavao, molila da je pusti da ide, ali joj on to nije dozvolio, već je nastavio da je udara. Optuženi je udarao glavom u njenu glavu i onda je njenom glavom udarao u pločice i u zid, udarao je i pesnicama i nogama. Pljuvao je, šamarao, upućivao joj razne uvredljive riječi, a sve to zbog ljubomore, jer je u telefonu vidio njene fotografije sa drugim momkom. Sud je u potpunosti prihvatio iskaz oštećene O. S. dat u izviđaju, ocijenivši da je istinit, budući da se oštećena jasno i detaljno izjasnila o svim odlučnim činjenicama. Pritom, sud je imao u vidu da je ovaj iskaz oštećene potvrđen iskazima svjedokinja D. R. i M. M., te medicinskom dokumetnacijom oštećene, nalazom i mišljenjem vještakinje medicinske struke dr Ivane Čurović od 26.08.2021. godine, kao i izjašnjenjem iste vještakinje na glavnom pretresu. Naime, svjedokinja D. R. je navela da je 07.08.2021. godine u 11.00 časova imala zakazano feniranje kod oštećene O. S., da je oštećena kasnila i da je došla malo prije 11.30 časova i odmah počela da joj sređuje frizuru, a dok je oštećena fenirala optuženi je u jednom trenutku prišao oštećenoj sa leđa i udario je prilično jako u vrat sa zadnje strane i to spoljašnjim dijelom otvorenog dlana od čega se oštećena ukočila i šokirala, tako da je i njoj bilo neprijatno i jedva je čekala da se feniranje završi, pa je nakon najviše petnaestak minuta izašla iz salona, a optuženi i oštećena su ostali u salonu. Svjedokinja M. M. je potvrdila da je predmetnog dana prije odlaska na posao oštećena O. S. na kratko svratila do nje, te da je u popodnevnim časovima oštećena kontaktirala preko Instagrama i rekla joj da je pretukao optuženi, da je povrijeđena, da leži, da ne može da se pomjera, niti da priča, zbog čega je ona pozvala komšiju R. Đ., kako bi pomogao oštećenoj što je on i učinio, a u telefonu ima poruku koju je poslala N. Đ., supruzi R. Đ., i to u 16.39 časova kojom je obavijestila da joj se R. u tom trenutku javio i da je stigao ispred zgrade oštećene, dok joj je u 18.56 časova N. Đ. poslala poruku i javila joj da je R. došao kući i da joj je saopštio da je dolazila i policija i da su oštećenu iznijeli iz stana na stolici. Iskaze svjedokinja D. R. i M. M.sud je u potpunosti prihvatio, ocijenivši da su istiniti, jer se radi o nepristrasnim svjedokinjama koje su se na jasan i objektivan način izjašnjavale o činjenicama koje su im bile poznate, a njihovi iskazi nisu dovedeni u sumnju bilo kojim provedenim dokazom. Iskaz svjedokinje oštećene je u

saglasnosti i sa sadržinom službene zabilješke Uprave policije CB Podgorica Ku. br. 806/21 od 08.08.2021. godine i fotodokumentacijom UP CB Podgorica br. 14-03-4-1285/1209 od 08.08.2021. godine. Iz sadržine navedene službene zabilješke, sačinjene od strane policijskog službenika Đorđa Papića, utvrđeno je da su policijski službenici dana 08.08.2021. godine u 09.00 časova, izvršili pregled frizerskog salona "Ivana", u kojem se nalazi prostorija dijela ženskog frizerskog salona sa namjenskim mobilijarom, kao i manja prostorija u kojoj se nalazi metalni sto za masažu, dok su na podu zatekli tri PVC kese sa ambalažom i ostacima hrane, što je sve prikazano na 14 fotografija. Sud je u potpunosti prihvatio sadržinu navedenih materijalnih dokaza, ocijenivši da su vjerodostojni, budući da ni stranke i braniteljka nisu imali bilo kakvih primjedbi po pitanju njihove autentičnosti.

U predmetnom događaju je oštećena O. S. zadobila osobito tešku tjelesnu povredu u vidu rascjepa slezine praćena nakupljanjem krvi u trbušnoj duplji i stanjem šoka zbog gubitka velike količine krvi, kao i lake tjelesne povrede u vidu više krvnih podliva u predjelu obje nadlaktice i više krvnih podliva u predjelu oba koljena. Ove činjenice su utvrđene iz medicinske dokumentacije na ime oštećene, kao i iz nalaza i mišljenja vještakinje medicinske struke dr Ivane Čurović i njenog izjašnjenja na glavnom pretresu, koji nalaz i mišljenje i izjašnjenje vještakinje je sud u potpunosti prihvatio, ocijenivši da su jasni, logični, objektivni i zasnovani na medicinskoj dokumentaciji izdatoj na ime oštećene. U vrijeme nanošenja, povreda u vidu rascjepa slezine praćene nakupljanjem krvi u trbušnoj duplji predstavljala je tešku tjelesnu povredu opasnu po život, koja opasnost po život je neposredno otklonjena blagovremeno učinjenom medicinskom intervencijom, tokom koje je slezina ucijelo odstranjena hiruškim zahvatom. Opasnost po život je bila konkretna, jer u slučaju da nije bilo hiruške intervencije došlo bi do iskrvarenja koje bi dovelo do nastanka smrtnog ishoda. Iz navedenog nalaza i mišljenja, te izjašnjenja vještakinje je utvrđen i mehanizam nastanka predmetnih povreda, odnosno da su navedene povrede posljedica dejstva tupine mehaničke sile. Povreda u vidu rascjepa slezine praćena nakupljanjem krvi u trbušnoj duplji i stanjem šoka zbog gubitka velike količine krvi je nastala usljed jednokratnog direktnog dejstva aktivno zamahnutog mehaničkog oruđa - udarca, moguće nogom ili za to nekim drugim pogodnim oruđem, dok su povrede u vidu više krvnih podliva u predjelu obje nadlaktice i u predjelu oba koljena, posljedica višekratnog direktnog dejstva aktivno zamahnutog mehaničkog oruđa - više udaraca, moguće pesnicom, nogom ili za to nekim drugim pogodnim oruđem. Dakle, upravo mehanizam nastanka predmetnih povreda koji je opisan u medicinskom nalazu i mišljenju potvrđuje da su povrede kod oštećene nastale upravo na način kako je ona to opisala u svom iskazu datom u izviđaju, odnosno da je optuženi udarao nogama i pesnicama po glavi i tijelu, te da je jednom tako jako udario nogom u predjelu stomaka da je nešto puklo.

Prilikom utvrđivanja činjeničnog stanja sud je imao u vidu i odbranu optuženog u dijelu u kojem nije sporio da je udario oštećenu dok je fenirala mušteriju, a zatim sačekao da završi sa mušterijama, nakon čega je zaključao vrata od salona, zatim u prostoriji u kojoj se nalazi sto za masažu, nakon rasprave, oštećenu jače gurnuo rukama o njena ramena, usljed čega je ona pala sa stola, da bi je potom, iako se žalila na jak bol, uhvatio rukama za uši i čelom je udario o glavu, a zatim je i nogom odgurnuo u predjelu njene desne butine i to sa unutrašnje strane, nakon čega je oštećenu odvezao kući, a ključeve od salona ponio sa sobom. Takođe, optuženi nije sporio da je oštećenu predmetnom prilikom psovao, govorio joj uvredljive riječi nazivajući je kurvetinom i droljom, kao i da je pljuvao, te govorio da joj je bolje da ide sama u Moraču, nego da bruka familiju.

Cijeneći subjektivni odnos optuženog prema izvršenim djelima sud je imao u vidu i nalaz i mišljenje vještakinje iz oblasti psihijatrije, dr Ljiljane Vučeljić, koji je u potpunosti prihvatio, ocijenivši da je jasan i objektivan. Iz navedenog nalaza i mišljenja je utvrđeno da je optuženi osoba prosječnih intelektualnih sposobnosti, koja ne pokazuje simptome i znakove trajnog duševnog oboljenja, niti težeg duševnog poremećaja, te da je kod optuženog u vrijeme izvršenja djela došlo do ispoljavanja fiziološkog afekta bijesa, u kojim okolnostima je njegova sposobnost da shvati značaj svoga djela i upravlja svojim postupcima bila

smanjena, ali ne bitno. Na osnovu ovog utvrđenja je sud zaključio da uračunljivost optuženog, iako je bila smanjena, nije bila isključena, pa je optuženi postupao sa direktnim umišljajem. Sud nalazi da je optuženi, postupajući na opisani način očigledno bio svjestan da protivpravno zatvara i drži zatvorenu oštećenu u prostoru frizerskog salona koji je prethodno zaključao i time joj ograničio slobodu kretanja, odbivši da joj dozvoli da taj prostor napusti, iako ga je ona u više navrata to molila. Iz takvog postupanja optuženog se nesumnjivo zaključuje da je upravo to i htio. Takođe, optuženi je bio svjestan da oštećenu zlostavlja i prema njoj se ponaša na način kojim se vrijeđa ljudsko dostojanstvo. Naime, optuženi je pobacao smeće po kancelariji oštećene, jako je udario otvorenim dlanom u predjelu vrata dok je fenirala mušteriju, zbog čega se oštećena osjetila poniženo, potom je zaključao u vremenskom periodu od tri sata i kontinuirano je vrijeđao nazivajući je kurvom i droljom, omalovažavao je tako što je pljuvao, čupao za kosu, gazio nogama, udarao pesnicama po glavi i tijelu, udarao glavom o njenu glavu, stavljao joj nož ispod grla. Takve radnje optuženog jasno upućuju na zaključak da je on bio svjestan da zlostavlja oštećenu i da vrijeđa njeno ljudsko dostojanstvo, a isto tako i da je upravo to i htio. U konačnom, optuženi je bio svjestan da udarajući oštećenu, koja je u tom trenutku ležala na podu, jako nogom u predjelu stomaka povređuje njen tjelesni integritet, te da zbog intenziteta udarca koji joj nanosi to čini na osobito težak način, što je nesumnjivo i htio. Time su se u radnjama optuženog pored objektivnih stekli i subjektivni elementi bića krivičnog djela teška tjelesna povreda iz čl. 151 st. 2 Krivičnog zakonika Crne Gore u sticaju sa krivičnim djelima protivpravno lišenje slobode iz čl. 162 st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore i zlostavljanje iz čl. 166a st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore.

Sud je cijenio odbranu optuženog u kojoj je negirao da je oštećenoj nanio tešku tjelesnu povredu opasnu po život, navodima da ta povreda nije nastala od njegovih udaraca, već tako što je oštećena pala sa stola za masažu nekako na bok, da bi kasnije tvrdio da je pala na svoju torbu, a postoji mogućnost da se povrijedila i tako što je predmetni sto pao "za njom" na nju i nanio joj ovu povredu. Ovakvu odbranu optuženog sud nije mogao prihvatiti, jer je ista obesnažena kako detaljnim iskazom oštećene datim u izviđaju, koja je navela da je optuženi u jednom trenutku dok je ležala na podu tako jako udario nogom u stomak da je nešto puklo, kao i nalazom i mišljenjem vještakinje medicinske struke dr Ivane Čurović i njenim izjašnjenjem na glavnom pretresu da teška tjelesna povreda opasna po život u vidu rascjepa slezine praćena nakupljanjem krvi u trbušnoj duplji i stanjem šoka zbog gubitka velike količine krvi nije mogla nastati padom oštećene sa stola za masažu o tvrdu podlogu. Na osnovu izvršenog uvida u fotoelaborat unutrašnjosti objekta, vještakinja je bila isključiva da navedena povreda nije mogla nastati mehanizmom pada sa stola za masažu koji se vidi na fotografijama i udara tim dijelom tijela o policu koja postoji u neposrednoj blizini stola na zidu, kao ni o ivicu zida. Takođe, navedena povreda nije mogla nastati na način da dok osoba pada sa stola isti pada "za njom" na nju - u predjelu trbušnog zida, jer bi u tom slučaju povrede spolja na koži kod te osobe potpuno drugačije izgledale, a nije mogla nastati i mehanizmom pada i udara tim dijelom tijela o žensku torbu, posebno pri činjenici da se oštećena na glavnom pretresu jasno izjasnila da toga dana u torbi nije nosila ništa tvrdo, odnosno da je nosila uobičajne stvari poput novčanika, ključeva, vlažnih maramica i sličnih predmeta. Pritom, vještakinja je navela da je vrlo tipično sudskomedicinski da ovakva vrsta povreda nastaje direktnim dejstvom sile - udarcem nogom u lijevi bočni trbušni predio, a što je u konkretnom oštećena i tvrdila. Stoga je po ocjeni suda ovakva odbrana optuženog, koji je tvrdio da nije zadao udarac nogom u stomak oštećenoj i da je nije udarao na način na koji je to ona opisala, neistinita i sračunato data sa ciljem da isti izbjegne krivicu, zbog čega nije mogla biti prihvaćena.

Sud je cijenio i navode odbrane optuženog da je bio iznerviran ponašanjem oštećene, te da su saznanje da ga je oštećena prevarila, slike u telefonu i njegova sadržina, ali i pominjanje njegove djece u negativnom kontekstu poremetili njegovo psihičko stanje i izbacili ga iz kontrole. Međutim, ovakva odbrana optuženog nije bila od uticaja na drukčije presuđenje, budući da je iz nalaza i mišljenja vještakinje iz oblasti psihijatrije na nesumnjiv način utvrđeno da je vrijeđanje od strane oštećene kod optuženog izazvalo afektivnu razdraženost srednjeg stepena, što odgovara fiziološkom afektu bijesa, koji nije imao značajan uticaj na

stanje svijesti optuženog, intelektualne funkcije mišljenja i rasuđivanja, kao ni na voljne funkcije i odlučivanje. S obzirom na to da je kod optuženog u vrijeme izvršenja krivičnog djela došlo do ispoljavanja fiziološkog afekta bijesa, ne može se govoriti o postojanju privremene duševne poremećenosti i u tim okolnostima, sposobnost optuženog da shvati značaj svoga djela i da upravlja svojim postupcima nije bila bitno smanjena. Dakle, potpuno je jasno da optuženi u konkretnom slučaju nije krivično djelo učinio na mah, doveden bez svoje krivice u jaku razdraženost teškim vrijeđanjem od strane oštećene. Ovo kako zbog nesumnjivo utvrđene činjenice da se optuženi nije nalazio u stanju jake razdraženosti, tako i zbog činjenice da je od momenta kada je pregledao telefon oštećene pa do momenta susreta sa oštećenom prošlo dovoljno vremena da njegova razdraženost splasne, te činjenice da to što mu je oštećena rekla da ne voli svoju djecu prema realnim i objektivnim kriterijumima ne može biti okarakterisano kao teško vrijeđanje, bez obzira na lični osjećaj optuženog. U tom pravcu treba razumjeti i njegovo insistiranje na preljubi oštećene i njenoj navodnoj paralelnoj vezi sa drugim muškarcem, kojom je optuženi pokušao prikriti činjenicu da su mu bili povrijeđeni ego, sujeta i sopstvena projekcija sebe kao mačo muškarca, a takođe i činjenicu da je on izabrao nasilje kao model ponašanja kojim želi da dominira u odnosu prema oštećenoj.

Sud nije prihvatio ni navode optuženog da nije protivpravno lišio slobode oštećenu, već da je samo instiktivno zaključao salon sa unutrašnje strane kako bi mogli na miru da razgovaraju i da ih ne bi prekidale mušterije. Ovakvi navodi optuženog su prije svega nelogični, jer da je htio da na miru razgovara sa oštećenom imao je mogućnost da sačeka da ona završi svoje radno vrijeme ili da je isto tako instiktivno izvede u neki ugostiteljski objekat prigodan za miran razgovor, a ne da je zatvara i zaključava u unutrašnjost frizerskog salona. Pored toga, ovi navodi optuženog su opovrgnuti navodima oštećene koja je nedvosmisleno izjavila da je više puta od oštećenog tražila da je pusti, ali da on to nije prihvatio. Nisu prihvaćeni ni navodi odbrane da je predmetni događaj trajao mnogo kraće, nepunih sat vremena, jer su ti navodi opovrgnuti iskazom oštećene da je optuženi zlostavljao tri sata, odnosno u periodu od 12 do 15 časova. Kada se ti navodi oštećene dovedu u vezu sa navodima svjedokinje R. da je iz frizerskog salona izašla nešto oko 11.45 časova, te sa navodima svjedokinje M. da je u 16.39 časova poslala poruku da je u tom trenutku R. Đ. stigao ispred zgrade oštećene, sasvim je jasno da je oštećena o ovoj odlučnoj činjenici svjedočila istinito. Takođe, nelogični su i navodi optuženog da je pitao oštećenu da je vodi da joj se ukaže ljekarska pomoć, ali da ona to nije htjela da prihvati. Potpuno je neshvatljivo da neko ko osjeća jak bol i ko je povrijeđen u nasilju koje je pretrpio, ne želi da mu se ukaže medicinska pomoć i da mu se saniraju povrede.

Sud nije prihvatio i navode optuženog da nije prijetio oštećenoj da ga ne prijavljuje policiji, budući da je oštećena u tom dijelu bila izričita. Njegovo objašnjenje da u tom slučaju ne bi imao razloga da kasnije dođe i vidi kako se oštećena osjeća je sasvim nelogično, posebno kada se ima u vidu da je optuženi ostavio oštećenu za koju je znao da osjeća jake bolove i otišao da završava neke svoje obaveze. Stoga je sasvim jasno da je i zabrinutost optuženog bila lažna i da je zvao članove porodice oštećene i išao do njenog stana samo kako bi provjerio da li mu prijeti opasnost od policije, odnosno da li će njegova nedjela biti prijavljena i otkrivena.

Navodi braniteljke optuženog da optuženi nije mogao imati objektivnu predstavu o težini povrede koju je zadobila oštećena, jer povreda rascjep slezine u trenutku nastanka nije bila vidljiva, za sud nisu prihvatljivi jer je optuženi, imajući u vidu jačinu udarca koji je oštećenoj zadao u predjelu stomaka dok je ležala na podu, svakako bio svjestan da djeluje na tjelesni integritet oštećene na osobito težak način.

Cijenjeni su i navodi braniteljke optuženog da vrijeme izvršenja krivičnih djela koja su optuženom stavljena na teret nije pouzdano i sa sigurnošću dokazano iz razloga što u dokaznom postupku nije mogao biti pribavljen snimak video nadora sa javnih površina kojim bi se utvrdilo tačno vrijeme kretanja vozila optuženog sa mjesta izvršenja krivičnih djela. Činjenica je da takav snimak nije pribavljen u toku postupka, iako je sud pokušao da takav snimak pribavi. Međutim, iz akta CB Podgorica Ku. br. 806/21 od 24.02.2022.

godine sa prilozima, je utvrđeno da video nadzor koji je instaliran na Bulevaru Vilija Branta za dan 07.08.2021. godine ne postoji, jer je na osnovu nalaza Agencije za zaštitu ličnih podataka pristup sistemu video nadzora javnih površina onemogućen, budući da je radna stanica za eksportovanje i pripremu dokaznog materijala isključena. Sud je u potpunosti prihvatio sadržinu navedenog materijalnog dokaza kao vjerodostojnu, budući da ni stranke i braniteljka na nju nisu imali primjedbi. Dakle, iako sud nije mogao obezbijediti dokaz koji je predložila odbrana, to ne znači da vrijeme izvršenja krivičnih djela nije dokazano. Naprotiv, iz iskaza svjedokinje oštećene, koja je u tom dijelu bila više nego jasna i precizna, navodeći da je bila zlostavljana i lišena slobode u vremenskom periodu od 12 do 15 časova, a taj njen dio iskaza je u saglasnosti sa iskazima svjedokinja R. i M., je sasvim jasno da je u tom dijelu činjenično stanje u dovoljnoj mjeri razjašnjeno l utvrđeno. Braniteljka postavlja pitanje da li je izvršenje krivičnih djela moglo trajati tri sata kod činjenice da se iz fotodokumentacije vidi da optuženi tom prilikom nije fizički oštetio inventar. Po ocjeni suda, ovo pitanje braniteljke je sasvim nelogično, budući da se optuženom i nije stavljalo na teret da je izvršio bilo koju radnju kojom je fizički oštetio inventar. Samim tim, to nema bilo kakve logične veze sa trajanjem radnji izvršenja krivičnih djela koja se optuženom stavljaju na teret.

Sud je cijenio i stav braniteljke da se optuženom istovremeno stavljaju na teret dva lakša krivična djela, protivpravno lišenje slobode i zlostavljanje, koja su izvršena u istom vremenskom periodu, prema istoj oštećenoj, pa su prema ovakvim okolnostima navedena krivična djela već konsumirana u radnji osnovnog krivičnog djela teška tjelesna povreda iz čl. 151 st. 2 Krivičnog zakonika Crne Gore. Odredbom čl. 48 st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore propisano je da sticaj krivičnih djela postoji ako je učinilac jednom radnjom ili sa više radnji učinio više krivičnih djela za koja mu se istovremeno sudi. Sticaj po osnovu konsumpcije, na koji se braniteljka optuženog poziva, postoji kada je jedno krivično djelo sadržano u drugom, pri čemu uvijek teže djelo konsumira lakše, tako što ostvarenje tog težeg djela obuhvata i ono lakše koje je u njemu sadržano, što po nalaženju suda u ovom slučaju ne stoji, jer je u konkretnom optuženi preduzeo različite radnje opisane stavom I izreke presude kojima je ostvario obilježja bića posebnih i nezavisnih krivičnih djela koja su mu optužbom stavljena na teret i za koja je oglašen krivim. U konkretnom slučaju krivično djelo teška tjelesna povreda iz čl. 151 st. 2 Krivičnog zakonika Crne Gore optuženi je izvršio na način što je u kancelariji salona "l.", gdje je oštećenu protivpravno držao zatvorenu i zlostavljao, jako udario nogom u predjelu stomaka od čega je oštećena zadobila tešku tjelesnu povredu opasnu po život, čime nije konsumirano krivično djelo zlostavljanje iz čl. 166a st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore. Ovo iz razloga što je radnja krivičnog djela teška tjelesna povreda u konkretnom slučaju ispoljena kroz samo jedan jak fizički udarac nogom u tijelo oštećene, koji je nesumnjivo bio usmjeren na narušavanje njenog tjelesnog integriteta i trajala je vrlo kratko. Ta radnja je, po svojoj prirodi koju karakteriše upotreba nasilja, bila slična sa pojedinim radnjama konkretnog krivičnog djela zlostavljanje, a koje su se odnosile upravo na fizičko nasilje nad oštećenom. Međutim, te radnje su bile mnogo manjeg fizičkog intenziteta, ali su se višestruko ponavljale i trajale u kontinuitetu. Osim toga, određeni dio preduzetih radnji je bio usmjeren i na vrijeđanje ljudskog dostojanstva oštećene, a izražene su kroz vrijeđanje i omalovažavanje. Upravo zbog toga u konkretnom slučaju krivično djelo teška tjelesna povreda, koje pripada grupi krivičnih djela protiv života i tijela, ne može konzumirati krivično djelo zlostavljanje, koje spada u grupu krivičnih djela protiv sloboda i prava čovjeka i građanina, budući da se krivičnim djelom teška tjelesna povreda ne štiti ljudsko dostojanstvo oštećene, koje je nesumnjivo povrijeđeno kontinuiranim djelovanjem optuženog u konkretnom slučaju. Kada se uz to ima u vidu da radnje krivičnih djela teška tjelesna povreda i protivpravno lišenje slobode nemaju bilo kakve sličnosti i da imaju sasvim različite zaštitne objekte, zbog čega i spadaju u različite grupe krivičnih djela u Krivičnom zakoniku Crne Gore, potpuno je jasno da se u konkretnom slučaju ne može govoriti o sticaju po osnovu konsumpcije kada su u pitanju ova krivična djela.

Posebno je neprihvatljivo stanovište braniteljke da je optuženi indirektna žrtva predmetnog događaja. Jasno je da braniteljka ima profesionalnu obavezu da brani optuženog, pa je sa te strane njeno legitimno pravo da to čini kako smatra da treba. Međutim, za razliku od nje, sud mora rasuđivati po objektivnom i razložnom

kriterijumu, pa je stoga svako poistovjećivanje nasilnika sa položajem žrtve krajnje degutantno. Rodno zasnovano nasilje koje je ispoljio optuženi u konkretnom slučaju nema bilo kakvo opravdanje. Jedini i isključivi krivac za predmetni događaj je optuženi, jer je on izabrao da nasiljem i prinudom rješi svoje nezadovoljstvo prema oštećenoj, a jedina i isključiva žrtva u predmetnom događaju, bilo direktna, bilo indirektna, je oštećena, bez obzira na to kako njeno ponašanje doživljava optuženi. Sud je ubijeđen da bi isto rezonovala i braniteljka optuženog kada bi se našla u istoj poziciji u kojoj se našla oštećena u predmetnom događaju, ali i svaki roditelj čija bi ćerka, brat čija bi sestra, sin čija bi majka, doživjela sudbinu oštećene. Stanovište da je optuženi u predmetnom događaju na bilo koji način bio žrtva se kosi sa svim pravilima zdrave logike.

Sud je cijenio i iskaz oštećene dat na glavnom pretresu u kojem je ona pokušala da ublaži položaj optuženog, navodeći da je jak bol osjetila odmah u trenutku pada sa stola, te da se ne sjeća šta joj je sve govorio optuženi. Ovaj iskaz sud nije prihvatio, jer je protivrječan iskazu oštećene iz izviđaja u kojem je navela da je optuženi u jednom trenutku dok je ležala na podu tako jako udario nogom u predjelu stomaka da je nešto puklo, što su čuli oboje, a optuženi joj je zbog toga tada rekao da joj je polomio rebro. Kada se uz to imaju u vidu i njeni navodi sa glavnog pretresa da živi u kući optuženog, da je sa njim u komunikaciji preko njegove braće koja ga posjećuju u pritvoru i da joj je teško da priča o svim detaljima iako ih se sjeća, a da je kod državne tužiteljke ispričala samo istinu i ispričala je samo kako se događaj zaista dogodio, kao i činjenica da se nije pridružila krivičnom gonjenju protiv optuženog, onda je sasvim jasno da je njen iskaz na glavnom pretresu bio pristrasan i motivisan željom da pomogne optuženom. U tom pravcu ide i njeno izjašnjenje u završnoj riječi da smatra da je i ona u neku ruku kriva i da je doprinijela da dođe do predmetnog događaja. Dakle, sasvim je jasno da kod oštećene postoji fenomen koji se u teoriji naziva "Štokholmski sindrom", koji se odlikuje stvaranjem emocionalne veze, osjećaja povjerenja i identifikacije sa agresorom, koji žrtva ne bira svjesno i racionalno, već postaje potpuno zavisna od agresora koji upravlja njenim životom. Stoga je sud činjenično utvrđenje temeljio na iskazu oštećene datom u izviđaju, kada se detaljnije izjašnjavala o odlučnim činjenicama, nalazeći da je taj iskaz vjerodostojan i objektivan.

Sud je odbio predlog braniteljke optuženog da se u dokaznom postupku u svojstvu svjedoka sasluša R. Đ., budući da je iz dokaza koji su izvedeni na glavnom pretresu nesumnjivo utvrđeno da ovo lice nije imalo bilo kakvih neposrednih saznanja u vezi događaja u frizerskom salonu "Ivana", već da je jedino mogao svjedočiti o činjenici kada je došao da pomogne oštećenoj, a pošto je optuženi na glavnom pretresu jasno naveo da ne spori da je R. Đ. došao da pomogne oštećenoj u 16.39 časova, kako je to navela svjedokinja M., to je iz tog razloga saslušanje predloženog svjedoka bilo sasvim nepotrebno.

Prilikom odmjeravanja kazne, sud je shodno čl. 42 st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore cijenio sve okolnosti koje utiču da kazna bude manja ili veća, pa je od olakšavajućih okolnosti na strani optuženog cijenio njegove lične prilike, odnosno da je otac dvoje djece od kojih mlađa ćerka ima ozbiljne zdravstvene probleme, te njegov raniji život, odnosno činjenicu da je neosudivan, što je utvrđeno iz registra kaznenih evidencija Ministarstva pravde, ljudskih i manjinskih prava KE 1486/2021 od 04.10.2021. godine. Sud je od otežavajućih okolnosti cijenio pobude iz kojih su djela učinjena, odnosno da je optuženi vođen ljubomorom i rodnim stereotipima patrijahalnog muškarca ispoljio grubo fizičko i psihičko nasilje prema ženi, što je krajnje nedopustivo u demokratskom društvu kakvo je crnogorsko, koje se ratifikacijom Konvencije Savjeta Evrope o sprečavanju i suzbijanju nasilja nad ženama i nasilja u porodici posebno obavezalo da takvu vrstu nasilja najstrože osudi i obavezalo da preduzme sve mjere za unapređenje i zaštitu prava svakoga, posebno žena, da živi slobodno od nasilja kako u javnoj, tako i u privatnoj sferi. Takođe, kao otežavajuća okolnost je cijenjena jačina ugrožavanja ili povrede zaštićenog dobra i okolnosti pod kojima je to učinjeno, te u smislu čl. 42 st. 3 Krivičnog zakonika Crne Gore trajanje i brojnost radnji optuženog kojima je zlostavljao i vrijeđao ljudsko dostojanstvo oštećene, a koje po ocjeni suda znatno prelaze mjeru koja je potrebna za postojanje krivičnog djela zlostavljanje iz čl. 166a st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore. Imajući u vidu navedene okolnosti, sud je

optuženom M. P., shodno čl. 48 st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore prethodno utvrdio kazne zatvora i to za krivično djelo teška tjelesna povreda iz čl. 151 st. 2 Krivičnog zakonika Crne Gore u trajanju od jedne godine, za krivično djelo zlostavljanje iz čl. 166a st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore u trajanju od tri mjeseca, te za krivično djelo protivpravno lišenje slobode iz čl. 162 st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore u trajanju od trideset dana. Sud je nakon toga primjenom čl. 48 st. 2 tač. 2 Krivičnog zakonika Crne Gore optuženog osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i tri mjeseca, u koju kaznu mu se shodno čl. 51 st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore ima uračunati vrijeme provedeno u pritvoru od 08.08.2021 u 16.45 časova pa nadalje. Po ocijeni suda, ovako odmjerena kazna je adekvatna kako težini učinjenih krivičnih djela, tako i ličnosti optuženog i sa njom će se u dovoljnoj mjeri uticati na optuženog da ubuduće ne vrši krivična djela, ali i na druge da ne čine ista ili srodna krivična djela, čime će se u svemu ostvariti svrha kažnjavanja iz čl. 32 Krivičnog zakonika Crne Gore, a u okviru opšte svrhe propisivanja i izricanja krivičnih sankcija iz čl. 4 st. 2 Krivičnog zakonika Crne Gore. Pored toga, po ocjeni suda, jedino će kazna zatvora u ovolikom trajanju biti u skladu sa članom 45 Konvencije Savjeta Evrope o sprečavanju i suzbijanju nasilja nad ženama i nasilja u porodici, odnosno jedino će ova kazna biti djelotvorna prema optuženom, koji je ispoljio ogromnu dozu predrasuda u odnosu između muškarca i žene u savremenom društvu i sa izuzetnim nepoštovanjem se odnosio prema oštećenoj smatrajući, kako je to sam naveo, da tradicionalno vaspitan muškarac mora da bude preduzimljiviji u tom odnosu. Pored toga, ova kazna je srazmjerna učinjenim krivičnim djelima koja se karakterišu grubim fizičkim i psihičkim nasiljem, koje je oštećena trpjela i u ranijem vremenskom periodu, a ista će nesumnjivo odvraćati i druge od vršenja ovako ozbiljnih krivičnih djela.

Sud nije cijenio kajanje optuženog kao olakšavajuću okolnost, jer po ocjeni suda ispoljeno kajanje nije bilo iskreno, već samo izraženo u cilju postizanja povlašćenog statusa prilikom suočavanja sa neminovnom kaznom, kojim bi se ta kazna maksimalno ublažila. Ovo posebno kada se cijeni kroz ponašanje i stavove optuženog koji je želio da svoj oproštaj oštećenoj uslovi prvo njenim oproštajem njegovih grešaka, a potom i taktičkim ponudama navodnog sklapanja braka i uticajem na oštećenu preko članova porodice i ponudom oštećenoj koja živi kao podstanar, da pređe da živi u njegovoj kući dok se on nalazi u Istražnom zatvoru. Kada se sa tim dovedu u vezu i navodi vještakinje medicinske struke da je brat optuženog uticao na nju da izmijeni svoj nalaz i mišljenje i na taj način pomogne optuženom, sasvim je jasno da optuženi ne osjeća ni trunku kajanja zbog onoga što je učinio, već da na svaki način pokušava da minimizuje svoju krivicu i izdejstvuje što blažu kaznu. Iz tog razloga sud nije cijenio i stav oštećene koja se nije pridružila krivičnom gonjenju kao olakšavajuću okolnost, budući da se jasno radilo o izjašnjenju na koje je posredno uticao optuženi, a osim toga, prihvatanje stava žrtve kao olakšavajuće okolnosti bi u konkretnom slučaju bilo u direktnoj suprotnosti sa opštom obavezom propisanom članom 18 tač. 4 Konvencije Savjeta Evrope o sprečavanju i suzbijanju nasilja nad ženama i nasilja u porodici, koja je bliže pojašnjena kroz eksplanatorni izvještaj ove konvencije, a u konkretnom slučaju podrazumijeva da nadležni državni organi moraju preduzimati sve neophodne mjere za zaštitu žrtve, bez obzira na njenu spremnost da podnese prijavu ili da se pridruži krivičnom gonjenju učinioca krivičnog djela. Pored toga, pozivanje optuženog na tradicionalno, odnosno kako on navodi patrijahalno vaspitanje, se ne smije uzeti kao bilo kakva vrsta opravdanja, shodno članu 42 st. 1 Konvencije Savjeta Evrope o sprečavanju i suzbijanju nasilja nad ženama i nasilja u porodici, koji propisuje neprihvatljiva opravdanja za krivična djela, uključujući i djela počinjena u ime takozvane "časti".

Kako je okrivljeni oglašen krivim, sud ga je, shodno čl. 226 i čl. 229 Zakonika o krivičnom postupku, obavezao da na ime troškova krivičnog postupka uplati iznos od ukupno 253,50 eura, od čega na ime troškova medicinskog vještačenja iznos od 99,00 eura, na ime psihijatrijskog vještačenja iznos od 104,50 eura i na ime paušalnih troškova iznos od 50,00 eura, koji je određen prema trajanju i složenosti postupka i imovnom stanju optuženog. Takođe, optuženi je obavezan da nadoknadi i troškove koji se odnose na nagradu braniteljki po službenoj dužnosti o čijoj visini će sud odlučiti posebnim rješenjem shodno čl. 227 st. 2 Zakonika o krivičnom postupku.

Kako je državna tužiteljka na glavnom pretresu odustala od optužbe za krivično djelo krađa iz čl. 239 st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore, a svjedokinja oštećena O. S. je na glavnom pretresu navela da se ne pridružuje krivičnom gonjenju, sud je na osnovu čl. 372 st. 1 tač. 1 Zakonika o krivičnom postupku donio presudu kojom se optužba odbija u dijelu koji se odnosi na ovo krivično djelo i odlučio kao u stavu II izreke presude.

Sud je pritom cijenio i dokaze koji su se odnosili na taj dio optužbe, odnosno službenu zabilješku policijskog službenika - Ljubiše Dragojevića Ku. br. 806/21 od 08.08.2021. godine, fotodokumentaciju UP CB Podgorica br.14-03-4-1287/1214 od 08.08.2021. godine i nalaz i mišljenje vještaka ekonomsko – finansijske struke Nemanje Dragovića od 27.08.2021. godine, ali isti nisu bili od uticaja na drugačije presuđenje kod činjenice da je državna tužiteljka odustala od optužbe za navedeno krivično djelo.

Imajući u vidu da je prema okrivljenom odbijena optužba zbog krivičnog djela krađa iz čl. 239 st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore, to je sud shodno čl. 230 st. 1 Zakonika o krivičnom postupku odlučio da troškovi krivičnog postupka u iznosu od 60,50 eura koji se odnose na troškove ekonomsko - finansijskog vještačenja, kao i troškovi postupka koji se odnose na nužne izdatke optuženog i nužne izdatke i nagradu braniteljke po službenoj dužnosti budu isplaćeni iz posebnog razdjela budžeta za rad sudova, a o njihovoj visini će sud odlučiti posebnim rješenjem, shodno čl. 230 st. 5 Zakonika o krivičnom postupku.

Imajući u vidu iznijete razloge, na osnovu čl. 374 i čl. 372 st. 1 tač. 1 Zakonika o krivičnom postupku, odlučeno je kao u izreci presude.

OSNOVNI SUD U PODGORICI

Dana 07.03.2022. godine

ZAPISNIČARKA S U D I J A

Edina Kraja, s.r. Rade Ćetković, s.r.

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude dozvoljena je

žalba u roku od 15 dana od dana

prijema prepisa iste, Višem sudu

u Podgorici, a preko ovog suda.